

Dag 281 – vrijdag 4 oktober

Darko en Yana worden ook stuk voor stuk opgehaald voor logement tijdens het weekend. Tegen 17 u zit ik hondeloos en ook een beetje moedeloos... wat een leegte.

Dag 282 – zaterdag 5 oktober

Dag 283 – zondag 6 oktober

Ik krijg leuke berichtjes vandaag. Lagun ziet er goed uit, Lagun speelt, Lagun mag mee wandelen, vele blije kindersnoetjes. Het doet me goed.

Dag 284 – maandag 7 oktober

Vele vragen vandaag in de trein: is Lagun al geplaatst? Heb je hem al moeten afstaan?! Neen toch?!

Neen, nog niet... maar dit voorsmaakje valt niet mee.

Vanavond komt mijn lieverd echter terug! Ik sta toevallig buiten wanneer Gerrit komt aangereden en mijn hart maakt een sprongetje wanneer ik een enthousiasteling uit de koffer zie springen en op me af zie stormen. Lagun vliegt bijna recht in mijn armen!

Zalig.

Ik krijg een update van Gerrit: wat een vrolijk hondje, een speelvogel maar ook een deugniet. Niet gauw onder de indruk, heel stabiel, makkelijk in de bench, doet ook oefeningen zonder snoepjes. Ja, we zijn goed op weg.

Hij had het alleen wat moeilijk met eten.

Ja ik had niet anders verwacht van dat eten. Hij heeft er thuis vaak al niet veel tijd voor of zin in, laat staan op een ander, in een vreemd huis, met Xena in de buurt! Gerrit heeft droog brood door Laguns korrels gemixt en dat was al wat nodig was om hem te doen eten. Nu zal Lagun dat misschien wel verwachten...

Dag 285 – dinsdag 8 oktober

Ik schotel Laguns korrels zonder oud brood voor deze ochtend. Beter gewoon eerst zo proberen lijkt me. En bingo! Geen probleem, meneertje eet goed. Hij lijkt wel uitgehongerd.

De rest van de dag is hij erg rustig. Hij zal wel doodmoe zijn van vijf dagen Xena terroriseren. 😊

Dag 286 – woensdag 9 oktober

Oef, ik heb mijn trouwe gezelschap weer aan mijn zijde om naar Brussel te trekken.

In de trein ga ik rechtover een mevrouw zitten die haar krant aan het lezen is. Lagun weet nog hoe het moet: flink op de poep blijven zitten terwijl ik mijn rugzakken veilig deponeer en me installeer en wachten om 'gepositioneerd' te worden. Erg makkelijk maakt mevrouw voor me het me echter niet. Ze laat demonstratief haar grote reistas aan haar voeten staan en het wordt echt wringen. Het is ronduit benauwend voor Lagun om zo onder mijn stoel te kruipen en ik heb alle moeite van de

wereld om hem daar te houden. Mevrouw verzet haar reistas op de koop toe voortdurend op de meest onmogelijke plaatsen. Ik kijk haar ietwat verveeld aan en dan zegt ze schouderophalend “tja, ik heb wel schrik van honden hé”. Oh... ze gebruikt haar tas als buffer tegen Lagun dus... Ik zou me kunnen verzetten ware het niet dat ik zwaar geladen ben en nu net goed geïnstalleerd. Ik beslis om te blijven waar ik ben en er een goede oefening van te maken voor Lagun en de ‘pas toucher’. Tegen dat we in Brussel arriveren, ligt mevrouw al gerust te soezen. Zo een slechte indruk zullen we dus wel niet gemaakt hebben hé. ☺

Lagun heeft Patricks been duidelijk wel gemist. Zodra Patrick in het bureau verschijnt, gaat het kleine grut aan zijn been hangen rijden. Verdorie. Nu had ik toch gehoopt dat we die fase voorbij zouden zijn.

Opnieuw time-out aan mijn stoel dus voor meneertje.

Dag 287 – donderdag 10 oktober

Gisteren was de laatste dag mooi weer hadden ze gezegd en ze krijgen geen ongelijk deze voormiddag: het onweert uren aan een stuk. Yana is in alle staten. De heerschappen trekken zich er niks van aan. Zij willen zelfs de tuin in.

Ik profiteer ervan om even te stofzuigen tussendoor.

Wanneer ik gedaan heb, laat ik de heren terug binnen zonder goed op te letten.

Wat een fout!

Lagun zit van kop tot teen tot staart onder het slijk! En rent het hele huis door! Alles zit onder, het is een regelrechte ramp. Jeetje. Tot zover mijn puike plan om te stofzuigen. Zucht.

Vies vuil woefie vliegt terug buiten. Hij mag daar een beetje opdrogen terwijl ik met Darko en Yana ga joggen over de middag tijdens wat later het enige droge uur van de dag zal blijken.

Dag 288 – vrijdag 11 oktober

Vies vuil woefie - dag twee.

Ik werk opnieuw thuis vandaag want ik zit met een lek aan de chauffage en dat kan ik niet zo laten tijdens mijn vakantie die maandag begint.

De chauffagist heeft schrik van viervoeters dus het jolige trio vliegt even de tuin in. Even later is het weer zover: Lagun ziet grijs van het slijk. En nu zie ik ook hoe het komt: meneer heeft een put gegraven en die is vol gelopen met water. Zijn nieuwe hobby? Daarin gaan rollen en ploeteren!! Ik ga de put bedekken en helemaal beteuterd – letterlijk en figuurlijk – druipt Lagun het af.

De rest van de dag tref ik wat voorbereidingen voor de reis en het logement van de viervoeters. Ik was de dekentjes en kussens zodat ze proper(der) zijn maar ze toch nog een paar dagen hier hun geur kunnen opnemen, ik stofzuig nogmaals binnen en was de ramen want vies vuil woefie heeft er met zijn poten en snoet tegen gezeten en je kan er bijna niet meer door kijken.